

№11 (30 січня 2015)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА

ЗМІСТ

ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА.....	1
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ОБОРОНА.....	1
ЕКОНОМІКА.....	3
ЕНЕРГЕТИКА.....	4
СВІТОВИЙ РЕЙТИНГ АНАЛІТИЧНИХ ЦЕНТРІВ – 2014.....	5
ПОДІЇ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА.....	6

РОСІЯ ЗАВЖДИ ЗНАЙДЕ ГРОШІ ДЛЯ ПІДТРИМКИ БОЙОВИКІВ НА ДОНБАСІ

*З інтерв'ю про внутрішні передумови відокремлення Криму
і можливий сценарій припинення війни на Донбасі.*

— Пройшло двадцять чотири роки відтоді, як була відновлена автономія Криму. За цей час з нього можна було б створити еталон для всієї України, щоб показати, куди буде рухатися держава завдяки реформі децентралізації. Чому це не було зроблено?

Зараз, оцінюючи весь цей час в питанні Криму ми бачимо, на жаль, дуже негативний результат. І причина того, що Крим відокремився від України, полягає не тільки в агресії Росії, але передумови цього мали також внутрішній характер. Проведення референдуму стосовно автономії Криму відбувалося в умовах розвалу Радянського Союзу, коли лідери республік намагалися зафіксувати своє панівне становище. Еліта, яка знаходилася на півострові, намагалася отримати новий статус, повноваження та старий контроль над територією, де вона залишалася владою. Фіксація старої еліти започаткувала процес певної самоізоляції Криму від України.

Коли ми говоримо про автономізацію та місцеве самоврядування, децентралізацію, то ми повинні розуміти, для чого це робиться. Якщо ми говоримо про автономізацію, то ми чітко розуміємо, що є певна еліта, яка сформувалася на певній території та хоче контролювати ресурси, що на ній знаходяться. Це відбулося в Криму. Коли ми говоримо про місцеве самоврядування, то ми маємо на увазі самоврядування саме місцевої громади. Відбувається розмежування повноважень між центральною владою та місцевою громадою.

— Які можуть бути сценарії продовження ситуації на Донбасі?

Сценарій є єдиний — Україна повинна відновити контроль над кордоном з Росією. Коли туди перестануть заходити збройні формування Росії,

тільки тоді буде досягнене припинення вогню. Тоді можна проводити вибори, давати повноваження. Головне питання в тому, хто буде суб'єктом влади на цих територіях. Важливим також є захист решти території України від агресії Росії.

— Чи є якийсь досвід у світовій практиці, який Україна могла би використати для розв'язання конфлікту на Донбасі?

Прямої аналогії справді немає. Ми маємо ситуацію, коли наші території межують з дуже потужним сусідом з ядерною зброєю, мільйонною армією тощо. Політика цієї країни буде постійно спрямована на провокування конфлікту. Можливо, колись це все дійсно зміниться, але не найближчим часом. Можна використати деякі аспекти досвіду Балкан.

— На Вашу думку, коли в Росії закінчаться гроші для того, щоб підтримувати так званих бойовиків на Донбасі?

Гроші не такі важливі, як людське життя. У цій війні втрачається найкращий людський потенціал. Стосовно Росії, у мене не багато оптимізму, що гроші закінчаться саме на це. На підтримку бойовиків вони все одно знайдуть гроші. Вони скоріше погодяться на те, щоб менше їсти.

Повна версія [тексту](#)

Заступник генерального директора –
директор політико-правових програм
Центру Разумкова
Юрій ЯКИМЕНКО

Національна безпека і оборона

ВВЕДЕННЯ РЕЖИМУ НАДЗВИЧАЙНОЇ СИТУАЦІЇ НА ДОНБАСІ Є РАДШЕ ПОЗИТИВНИМ РІШЕННЯМ

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на засіданні уряду в понеділок 26 січня заявив про введення режиму надзвичайної ситуації в Донецькій і Луганській

областях. З точки зору повноважень Кабміну — це режим надзвичайної ситуації, який вводиться на випадок поширення воєнних дій чи диверсійної діяльності терористів. Скоріше за все, в даному випадку йдеться про мобілізацію роботи всіх державних органів на випадок надзвичайної ситуації техногенного характеру, зокрема у разі припинення постачання води чи електроенергії. Хоча це рішення і було прийняте із запізненням, утім воно радше позитивне в умовах загрози терористичних актів на всій території України.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм
зовнішньої політики та міжнародної
безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК

ЧЕРЕЗ ДОНЕЦЬКИЙ АЕРОПОРТ НА КРИМ

Досі більшість аналітиків вважали, що взимку ситуація на Донбасі буде відносно стабільною, а в наступ російські війська перейдуть ближче до весни. Але, очевидно, плани Путіна змінилися, і він спробує закінчити все ще до весни. Думаю, його головною метою є розширення контрольованих бойовиками територій і закріплення там, аби змусити українську сторону і її закордонних партнерів сісти за стіл переговорів на російських умовах.

Путін квапиться і хоче закінчити конфлікт на Донбасі до весни тому, що багато чинників вказує на те, що саме навесні може розпочатися наступ ісламських сил у Середній Азії. Якщо там не буде посиленої військової присутності, Росія ризикує втратити цей регіон.

Росія спробує розв'язати собі руки на сході України, закріпившись на вже підконтрольних сепаратистам територіях. Наступним кроком стане спроба пробити сухопутний коридор до Криму, а потім відвести найбільш боєздатні з'єднання, здатні вести наступальні дії, до Середньої Азії.

У зв'язку з цим інформація про появу у сепаратистів нової зброї — серйозна загроза. Навіть одні бойові системи "Буратіно" небезпечні самі по собі, оскільки в них використовуються термобаричні боеприпаси площадкової дії. Ці снаряди мають посилений детонаційний ефект, а чинником ураження після вибуху є перепад тиску, що вражає живу силу навіть в укриттях.

Стосовно авіації у бойовиків, то насправді вони можуть мати у своєму розпорядженні один-єдиний літак, а говорити про десяти-п'ятнадцять. Таким чином, можна буде приховати факт, що підтримка наступу на окремих напрямках здійснюється не сепаратистами, а російською авіацією. Вважаю, що у найбільшій небезпеці опиниться саме кримський напрям.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

ПРИМУСОВА МОБІЛІЗАЦІЯ МОЖЕ ЗНИЗИТИ БОЄЗДАТНІСТЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Держава має дотримуватися закону стосовно тих, хто відмовляється від мобілізації, але при цьому слід робити ставку на тих, хто сам хоче воювати.

Добровольчий порив людей, готових з власного бажання брати участь в АТО, ще далеко не вичерпаний. Під час мобілізації, державі варто передусім співпрацювати з патріотичними громадськими організаціями, які проводять військову підготовку, і шукати нові сили добровольців.

Якщо цього не вистачатиме, тоді, можна залучити військкомати. Проте першочергово призивати потрібно тих, хто має не просто відмітку про спеціальність, а справжній військовий досвід.

На практиці, скоріше за все, буде так, що призватимуть і добровольців, і в примусовому порядку.

Я загалом підтримую ідею про запровадження офіційної плати для тих, хто хоче законно уникнути війська, проте для такого рішення потрібен громадський консенсус.

Коли людей, які не хочуть служити, призивають в армію, вони просто виявляються баластом, який відволікає на себе матеріальні ресурси і знижує боєздатність підрозділів, в які вони потрапляють.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

У ВІЙНІ З РОСІЄЮ ТРЕБА ВИХОДИТИ З НАЙГІРШОГО СЦЕНАРІЮ

Для вирішення конфлікту на Донбасі одним із ключових питань є те, чи буде Захід готовий надавати нам військову допомогу. Звичайно, ця допомога в будь-якому разі буде досить обмеженою. Хочемо ми чи не хочемо, але Росія займає важливе місце у світовій системі безпеки (у контексті подій у Сирії, в Ірані та Північній Кореї), тому Захід просто не може перестати зважати на неї, тож змушений іти на певні компроміси.

Наскільки далеко поширюватимуться ці компроміси і наскільки вони утискатимуть інтереси України — це інше питання. І залежить воно від найдрібніших деталей переговорів, від найбільш мікроскопічних деталей дипломатичної гри, яку ведуть Захід, Росія, та й Україна теж.

При цьому нам час припинити розмови про летальну і нелетальну зброю: це не лише не допомагає Україні, але і шкодить. Нелетальна зброя, можливо, мала б сенс у разі конфліктів всередині держави, а зараз мова повинна йти про наступальне й оборонне озброєння. Акценти в наших зверненнях до Заходу від початку розставлені хибно: нам потрібна зброя, яка дозволить захистити наші

кордони і територію. Тим більше в останні кілька місяців навіть американські політики це зрозуміли, про що свідчить зміна їхньої риторики. Дедалі частіше порушується питання надання Україні оборонного озброєння.

Проблема в тому, що Україна порушує головний принцип оборонної політики — при розробці стратегії потрібно відштовхуватися від найгіршого варіанту. Адже якщо ми не готові до гіршого, а воно станеться, наслідки для країни виявляться справді катастрофічними.

Скажімо, ймовірність наступу російських військ на південному напрямі невелика, але все-таки вона існує. І якщо Росія серйозно працюватиме за цим сценарієм, то використає і авіацію, протиставити якій нам поки нема чого. Не враховуючи таку можливість, ми створюємо передумови для найгіршого з можливих прогнозів. Саме тому нам потрібна допомога Заходу у сфері оборонного озброєння.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

РЕФОРМИ ЗНАЧНО ВІДСТАЮТЬ ВІД ТЕМПІВ ПОГЛИБЛЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

Економіка країни становить єдиний комплекс, і порушення економічної діяльності на Сході України негативно вплинуло на виробництво в інших областях. Але це лише одна з проблем.

Не варто забувати про економічний тиск з боку Росії. Якщо подивитися на статистику постачання української промислової продукції на російський ринок, то ми побачимо, що за один лише рік, наприклад, постачання залізничних локомотивів знизилася практично на дві третини, органічних хімічних сполук — більше, ніж на половину, електричних машин — практично на третину, чорних металів — теж майже на третину. Тобто закриття російського ринку є істотним внеском у це падіння.

До речі, проблеми не лише на російському напрямі. Наприклад, для металургії проблема має загальний характер, оскільки кон'юнктура світового ринку на метали сьогодні погана. Уповільнення зростання світової економіки позначається на попиті на метал. Негативний вплив справляє і нинішня макроекономічна ситуація в цілому.

Важливо розуміти, що Європейський ринок відкритий насамперед для агро-продовольчого сектору. Левова частка приросту пов'язана саме з цим. Більше того, вона пов'язана здебільшого з постачанням зернових. Але ми бачимо, що там є квоти, в рамках яких відбувається це відкриття. І вже впродовж осінніх місяців, коли почали вичерпуватися ці квоти, відбувалося уповільнення зростання експорту на європейський ринок.

Тому без розв'язання структурних проблем, проблем конкурентоздатності нашої промисловості в цілому, стабілізувати ситуацію не вдасться. Це не

випадкове падіння, це падіння, яке показує, що структура промисловості в тому стані, в якому вона була сформована в минулі роки, вже не є перспективною для розвитку, вона має бути істотно змінена.

В сьогоднішньому падінні економіки винні першочергово ті, хто не проводив відповідних реформ, хто думав, що можна їхати на старому технологічному багажі безкінечно. Це спричинено недалекоглядністю, відсутністю стратегічного мислення як на рівні уряду, так і на рівні верхівки українського бізнесу.

Україні терміново потрібно проводити реформи. Потрібно створювати нові точки зростання, які відповідают економіці XXI століття. У нас є потенційні можливості, насамперед у виробництві продовольства, у напрямку впровадження нових способів виробництва металу, де необхідно робити наголос не на кількості, а на якості.

У нас є можливості для входження у певні коопераційні стосунки із мережами Західної Європи у галузі машинобудування. Але для цього потрібні відповідні зміни. Потрібно адаптуватися до європейських регламентів, а для цього необхідні інвестиції. Але все відбувається надзвичайно повільно. Темп реформ занадто слабкий, і він значно відстає від темпу поглиблення кризових явищ.

Повна версія [тексту](#)

Науковий консультант з економічних питань
Центру Разумкова Володимир СІДЕНКО

НАМ ПОТРІБНЕ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ДЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ ДОНБАСУ

У поточній українській ситуації, коли немає визначеності зі статусом територій Донбасу і конфлікт, по суті, "заморожується", дуже важко планувати витрати держбюджету. Всі розрахунки здійснюються на поточний момент і "в ручному режимі".

Дуже важливо зрозуміти, яким чином вирішити бюджетну проблему окупованих територій стратегічно. Адже ситуація "ні миру, ні війни" цьому зовсім не сприяє. Окуповані території взагалі неможливо фінансувати з держбюджету безпосередньо. Зараз ми спостерігаємо тенденцію посилення контролю за ними з боку держави.

Крім того, у двох областях повністю порушені адміністративно-управлінські зв'язки, і їх відновлення відбувається досить повільно, нормально не функціонує

і банківська сфера. Потрібне прискорення прийняття рішень з відновлення інфраструктури на підконтрольних територіях, і перспективного плану для решти населених пунктів, які зараз в руках у терористів.

Нам потрібне державно-приватне партнерство для відновлення Донбасу, тобто залучення і бюджетних, і позабюджетних джерел для програм з відбудови регіону. Ще обов'язково необхідним є визначення пріоритетів — комунальну інфраструктуру потрібно відновити обов'язково, а до реконструкції решти об'єктів треба підходити у порядку їхньої пріоритетності.

Повна версія [тексту](#)

Науковий консультант з економічних питань
Центру Разумкова Володимир СІДЕНКО

ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ ПОТРЕБУЄ ЕФЕКТИВНИХ МЕХАНІЗМІВ КОНТРОЛЮ ЗА ДЕРЖАВНИМИ ВИТРАТАМИ

Якщо брати програму економії Уряду, то насамперед потрібно зрозуміти, що грошей не вистачає на всі потреби.

Тобто перше, що зараз потрібно економіці України в цій ситуації — це дуже "прискіпливий" контроль, причому як внутрішній, так і зовнішній.

Стосовно речей, які безпосередньо пов'язані з платними чи з безоплатними послугами, то передусім все-таки держава повинна забезпечити мінімальний набір медичних послуг. Тому потрібно визначитися, з чого складається мінімальний набір послуг. Це вкрай необхідно, тому що не можна у важкі часи кидати людей напризволяще.

Важливим є запровадження чіткої системи соціальної підтримки чи це буде бюджетна економія, цільове фінансування чи монетизація пільг.

В такому випадку податки надходитимуть відповідним чином, і фінансування буде значно зрозумілішим і прозорішим. Як тільки запрацює елемент довіри громадян до влади, як тільки економіка почне "одужувати" — відразу можна буде розраховувати на те, що сфера соціальних

послуг почне якнайкраще виявляти свої позитиви, тому що обов'язково при економічному зростанні зростають і додаткові гроші. Якщо є чіткий і зрозумілий контроль, то зрозуміло, як використовуються ці гроші, легко перевіряються механізми їхнього використання.

Добробут народу визначається саме соціальною сферою. Зростання ВВП — це величина абстрактна, а якщо бабуся зможе отримати, хай і невелику, але реальну допомогу без того, щоб вистояти в черзі півдня і не отримати належних послуг, — це вже зовсім інше.

Те, що відбувається у владі, в ухваленні рішень, у зловживаннях повноваженнями — це головна проблема. Якщо ми тут досягнемо хоча би мінімальних успіхів, то хвиля неприйняття корупції зверну дійде і до низу.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

ОЧІКУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ПАРТНЕРІВ СВІДЧАТЬ, ЩО УКРАЇНА ЗМОЖЕ УНИКНУТИ ДЕФОЛТУ

Проблема боргів для України в останні роки постала гостро. А 2015 року ситуація ускладнюється значним дефіцитом державних фінансів — багато накопичених боргів, зокрема від МВФ, повинні бути сплачені у 2015 р. Враховуючи падіння валютних резервів до 7,5 млрд. доларів, є проблеми з приводу того, чи повністю Україна зможе обслужити в цьому році свої зовнішні борги.

У такій ситуації із зовнішніми боргами України доводиться розраховувати здебільшого на міжнародні кредити і міжнародну допомогу. Швидше за все, робота місії МВФ в Україні матиме позитивні результати, і в підсумку Україна зможе отримати чергові транші кредиту.

За попередньою інформацією ми повинні сплатити близько 15 млрд. доларів цього року, а при оптимістичному сценарії, якщо будуть позитивні рішення МВФ, ЄС і Світового банку про виділення Україні допомоги, кредитів, то Україна сумарно також зможе отримати 10-15 млрд. доларів. Це дозволить покрити ті основні ресурси, які потрібні для недопущення дефолту.

Принаймні зараз Україна має невеликий, але все ж запас міцності, пов'язаний з тим, що західний світ досить доброзичливо ставиться до України. Тому

думаю, якщо відбуватимуться якісь позитивні зміни, то питання дефолту не буде таким вже гострим.

Навряд чи залишиться без уваги нещодавня пропозиція Сороса про надання Україні значно більшого пакету міжнародної допомоги, ніж той, який розглядається зараз. Він є видатним міжнародним фінансистом, і від нього прозвучало про сукупний пакет на рівні 50 млрд. доларів. Ці гроші будуть надані для здійснення проектів з розвитку, де будуть чітко продумані інвестиційні плани, програми.

Однак для отримання таких коштів український уряд повинен чітко налагодити контроль за їхнім використанням. Якби до України ставилися негативно, то не очікували б від неї повернення боргів і не говорили би про таку допомогу. Зараз міжнародні партнери очікують, що Україна зможе вийти на гідний рівень економічної динаміки.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

ЗРОСТАННЯ ЦІН БУДЕ ОБМЕЖЕНЕ НИЗЬКОЮ КУПІВЕЛЬНОЮ СПРОМОЖНІСТЮ УКРАЇНЦІВ

Наступного року основним чинником, який впливатиме на вартість товарів, буде купівельна спроможність населення. А це також обмежуватиме зростання цін: ціни не можуть розкручуватися нескінченно саме тому, що не буде купівельної спроможності.

Є два загальні положення, які впливатимуть на характер цін. Перше — це девальвація. Сьогодні ризики подальшої девальвації залишаються високими. Насамперед тому, що центральний банк вважає, що політика, яку він здійснює, жодного стосунку не має до кризових явищ. А це означає, що жодна з монетарних причин девальваційного тиску на обмінний курс не знята. Тобто девальвація, послаблення гривні, призводять до здорожчання імпортованих товарів і, на жаль, здорожчання вітчизняних товарів. Навіть якщо не буде великого впливу на вартість українських товарів, все одно при зростанні вартості імпортованих товарів, вони також матимуть тенденцію до зростання.

І ще один загальний чинник — це вартість житлово-комунальних послуг, на які буде витрачатися значна частина ресурсів населення. Це ще один чинник

зменшення сукупного попиту. Разом з тим це може впливати на ті ж самі ціни, бо кожен виробник намагатиметься компенсувати певні свої втрати.

Стосовно окремих груп товарів, то є сподівання, що продукти харчування, продукти обробної промисловості, які так чи інакше пов'язані з аграрним сектором, все-таки матимуть тенденцію до стійкості. Тому якщо можна казати, що вартість житлово-комунальних послуг буде суттєво зростати у цьому році, то вартість продуктів харчування якщо і буде зростати, то значно менше порівняно із житлово-комунальними послугами.

До речі, у 2014 році при загальній інфляції на рівні 25% продукти харчування зросли теж десь на 25%, а житлово-комунальні послуги зросли десь на третину (приблизно на 33%). Я думаю, що у 2015 році розподіл буде приблизно такий самий.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

Є ПРОБЛЕМА З ТИМ, ЯК РЕФОРМИ РОЗУМІЮТЬ ЛЮДИ І ЯК ЇХ РОЗУМІЄ УРЯД

Якщо казати, що реформи — це посилення фінансового тиску, тоді так — вони відбуваються. Якщо ж реформи — це надання максимальних можливостей для розвитку бізнесу, тоді тут є проблеми. Досі нема дерегуляції, регіони обіцяної самостійності теж не отримали.

Підвищився податковий тиск. Наприклад, почали оподатковувати пенсії. Якщо раніше це стосувалося високих, понад 10 тис. гривень, то тепер це стосується трьох мінімальних зарплат — 3650. Це пенсії, які отримує середній клас. Тобто проблему Пенсійного фонду намагаються вирішити за рахунок оподаткування його ж виплат. Те саме стосується й оподаткування житла.

Ця ідеологія фінансового тиску інколи переходить розумні межі, як-от оподаткування імпорту. Він і так здорожчав майже вдвічі через девальвацію гривні. Додавання до цього 5-10 відсотків — суто фінансовий захід, щоб наповнювати скарбницю. Так зростання економіки не отримуємо.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

Енергетика

ЗАЯВИ РОСІЇ ПРО НОВИЙ ГАЗОПРОВІД З ТУРЕЧЧИНОЮ Є ЧЕРГОВИМ БЛЕФОМ

Заяви Росії про будівництво нового газопроводу з Туреччиною є лише елементом інформаційної війни. Перед цим проектом був проект "Сила Сибіру" з Китаєм. Нас і Європу тоді залякували, що росіяни пустять газ у Китай замість Заходу. Але сьогодні про цей проект не чути.

Говорячи про проект нового газопроводу з Туреччиною, Росія також блефує. Метою цього блефу є вплив на європейський бізнес, щоб він вплинув на свою владу і відновив тіснішу співпрацю з російським "Газпромом". Йдеться зокрема про "Південний потік" та відкриття на повну потужність газопроводу "Опан".

Це газопровід, який з'єднується з "Північним потоком", і сьогодні Росія може використовувати лише 50% потужності цього проекту.

Повна версія [тексту](#)

Директор енергетичних програм
Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО

Світовий рейтинг аналітичних центрів – 2014

Наприкінці січня цього року у 50 країнах світу і вперше в Україні пройшла презентація Всесвітнього індекс-рейтингу аналітичних центрів за 2014 рік “2014 Global Go to Think Tank Index Report” за версією Програми аналітичних центрів та громадянського суспільства Університету Пенсильванії.

На сьогодні цей рейтинг є єдиним загальносвітовим рейтингом аналітичних центрів. Дослідження здійснюється Університетом Пенсильванії з 2006р. Програмою аналітичних центрів та громадянського суспільства на підставі опитування понад 1500 дослідників, журналістів, донорів,

представників громадських та міжнародних організацій зі 120 країн, чия робота тісно пов'язана з аналітичними центрами. Всього у дослідженні 2014р. оцінювалися 6681 аналітичних центрів.

За результатами Рейтингу 2014 року, “Аналітичний центр 2014 року - Кращий аналітичний центр світу” визнано Brookings Institution (US).

Україна в Рейтингу 2014 року, порівняно з минулими роками, покращила свої позиції та представлена 7 аналітичними центрами у 7 номінаціях, а саме:

Провідні аналітичні центри світу (за межами США)

1.	Chatham House (United Kingdom)
2.	Bruegel (Belgium)
3.	Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI) (Sweden)
4.	International Institute for Strategic Studies (IISS) (United Kingdom)
5.	Transparency International (TI) (Germany)
43.	Razumkov Centre (Ukraine)

Провідні аналітичні центри світу (включаючи США)

1.	Brookings Institution (United States)
2.	Chatham House (United Kingdom)
3.	Carnegie Endowment for International Peace (United States)
4.	Center for Strategic and International Studies (CSIS) (United States)
5.	Bruegel (Belgium)
64.	Razumkov Centre (Ukraine)

Провідні аналітичні центри Центральної та Східної Європи

1.	Carnegie Moscow Center (Russia)
2.	Center for Social and Economic Research (CASE) (Poland)
3.	Polish Institute of International Affairs (PISM) (Poland)
4.	Institute of World Economy and International Relations (IMEMO RAS) (Russia)
5.	Razumkov Centre (Ukraine)
32.	Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman (KNEU) (Ukraine)
40.	International Centre for Policy Studies (ICPS) (Ukraine)

Провідні аналітичні центри в області освітньої політики

1.	Urban Institute (United States)
2.	RAND Corporation (United States)
3.	Brookings Institution (United States)
4.	Cato Institute (United States)
5.	National Institute for Educational Policy Research (NIER) (Japan)
16.	Center for Educational Policy (CEP) (Ukraine)
38.	Educational Studies Center (Ukraine)

Провідні аналітичні центри в області міжнародної економічної політики

1.	Peterson Institute for International Economics (PIIE) (United States)
2.	Brookings Institution (United States)
3.	Bruegel (Belgium)
4.	National Bureau of Economic Research (NBER) (United States)
5.	Adam Smith Institute (ASI) (United Kingdom)
36.	Razumkov Centre (Ukraine)

Краща громадська компанія

1.	Amnesty International (AI) (United Kingdom)
2.	Transparency International (TI) (Germany)
3.	Human Rights Watch (HRW) (United Kingdom)
4.	Center for American Progress (CAP) (United States)
5.	Heritage Foundation (United States)
44.	Institute for Economic Research and Policy Consulting (IER) (Ukraine)
50.	Ukrainian Center for Independent Political Research (UCIPR) (Ukraine)

Аналітичні центри з найбільш якісним управлінням

1.	Brookings Institution (United States)
2.	Chatham House (United Kingdom)
3.	Bruegel (Belgium)
4.	RAND Corporation (United States)
5.	Institute for International Political Studies (ISPI) (Italy)
44.	Razumkov Centre (Ukraine)

Події Центру Разумкова

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ВСЕСВІТНЬОГО ІНДЕКСУ-РЕЙТИНГУ АНАЛІТИЧНИХ ЦЕНТРІВ ЗА 2014 РІК

22 січня 2015р. Центр Разумкова провів Круглий стіл на тему: “Аналітичні центри України у глобальній мережі аналітичних центрів: потенціал, виклики, перспективи”.

Під час круглого столу було представлено українське видання рейтингу найкращих аналітичних центрів світу “2014 Global Go to Think Tank Index Report” за версією Програми аналітичних центрів та громадянського суспільства Університету Пенсильванії.

Центр Разумкова представлений у рейтингах таким чином:

- **43 місце серед найкращих аналітичних центрів світу (без урахування США);**
- **64 місце серед найкращих аналітичних центрів світу (з урахуванням США);**
- **5 місце серед найкращих аналітичних центрів Центральної і Східної Європи;**
- **36 місце серед найкращих аналітичних центрів у сфері досліджень міжнародної економічної політики;**
- **44 місце серед аналітичних центрів з найкращим управлінням.**

Під час заходу були обговорені такі питання:

- роль аналітичних центрів у процесах реалізації демократичних трансформацій та європейської інтеграції України;
- українські аналітичні центри і влада: перспективи ефективної взаємодії;
- майбутнє українських аналітичних центрів: сучасні виклики та стимули до сталого розвитку.

РЕЗУЛЬТАТИ СОЦІОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ “ГРОМАДСЬКА ДУМКА: ПІДСУМКИ 2014 РОКУ”

Дослідження провели Фонд “Демократичні ініціативи імені Ілька Кучеріва” та соціологічна служба Центру Разумкова з 19 по 24 грудня 2014 року. Опитано 2008 респондентів віком від 18 років у всіх регіонах України, за винятком АР Крим. Теоретична похибка вибірки — 2,3%.

Опитування здійснювалося у рамках проекту Громадського соціологічного консорціуму за фінансової підтримки програми МАТРА Посольства Нідерландів в Україні та Європейського Союзу

• Головною політичною подією 2014 року в Україні, як і минулого року, більшість населення визнала Майдан, Революцію гідності (41%). Ця подія була визначена як позитивна. Другою за значимістю політичною подією року в Україні було названо війну з Росією (30%), і ця подія визначена як негативна. Агресію Росії проти України названо головною світовою подією, звісно ж, негативною.

• Політиком 2014 року 25,5% населення назвали Петра Порошенка, 15% — Арсенія Яценюка. Втім, 36% населення жодного політика назвати не змогли (19% — “такого немає” і ще 17% — “важко відповісти”). Головним розчаруванням 2014 року 32% назвали Віктора Януковича, проте 35% його ж назвали і головним розчаруванням 2013 року.

Детальніше див.: http://www.uceps.org/ukr/news.php?news_id=573

ЗУСТРІЧ З ЗАСТУПНИКОМ КОНСУЛЬТАЦІЙНОЇ МІСІЇ ЄС

28 січня 2015 року відбулася зустріч представників Центру Разумкова з заступником Консультативної місії ЄС для сприяння реформі сектору цивільної безпеки в Україні (EUAM Ukraine) Югом Фанту.

Від Центру Разумкова у зустрічі взяли участь Генеральний директор Анатолій Рачок та співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Олексій Мельник.

На зустрічі обговорювалося питання співпраці у проведенні низки взаємопов'язаних заходів з робочою назвою “Спільна платформа парламенту та громадянського суспільства щодо реформування цивільного сектору безпеки”.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР ЕКОНОМІЧНИХ І ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА РАЗУМКОВА

Адреса: 01015, Україна, Київ, вул. Лаврська, 16
Телефон: (044) 201-11-98, факс: (044) 201-11-99
Зворотній зв'язок: newsletter@razumkov.org.ua